

ရုပ်ရှင်မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်

မောင်မောင်မုန်

နာကြည်းသလို မုန်းသလိုနှင့်
မေ့ခက်ခက် မုန်းခက်ခက်

စာဖတ်သူသို့ အစီရင်ခံပါသည်

(၁)

ကျွန်တော် ဝတ္ထုမရေးဖြစ်သည် မှာ နှစ်အတန်ကြာသွားပါပြီ။ ၁၉၉၂ ခု၊ မြန်မာပြည်က ထွက်လာက တည်းပါ။ မောင်အောင်မွန်သည် Black List ထဲ တရားဝင် မပါသော်ငြားလည်း စာပေစိစစ်ရေးနှင့် အကြောင်း တစ်ခု မဟုတ် တစ်ခုကြောင့် ငြိစမြဲပင်။ ဘန်ကောက်တွင် ABSDF ထုတ် ဒေါင်းအိုးဝေ၌ ဆောင်းပါးများ သာ ရေး ဖြစ်၏။ ၁၉၉၅ ခု၊ Washington DC ရောက် VOA မှာ လုပ်တော့ မောင်အောင်မွန်နှင့် ဝတ္ထု ပို၍ ဝေးသွား လေပြီ။

(၂)

ကံကောင်းချင်တော့ စာရေးဆရာမ ကြည်အေးနှင့် အဆက်အသွယ် ရ၊ တယ်လီဖုန်းထဲကနေ ဝတ္ထုကိစ္စ တဝကြီး ပြောဖြစ်ကြ၏။ နှစ်ယောက်စလုံး မြန်မာပြည် မပြန်နိုင်ကြ၊ ဝတ္ထု မရေးကြရမှီ ယခင်က စာတွေ မဂ္ဂဇင်းတွေ စာရေးဆရာတွေ အကြောင်း၊ သူ့အကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်း စားမြို့ပြန်ကြရသည် ။ ၂၀၁၀ ခု၊ VOA မှာ လုပ်နေရာက အနားယူလို က်သောအခါ အိပ်ရေးဝ၊ စိတ်ညစ်ညူးဖွယ် သတင်းကိစ္စ အပြေးအလွှား မလုပ်ရတော့ပေ။ မိမိကိုယ် မိမိ မောင်အောင်မွန် ဆိုတာ ပြန်သတိရ

လာပြီ။ ဝတ္ထုရေးနိုင်သေးလား ရေးကြည့်ရာ ရ၏။ နှစ်ပေါင်း ၃၀ လောက် ကြာပြီမို့ မောင်အောင်မွန်ကို သိကြသေးလား . . . အဲဒါတော့ မသေချာ။

(၃)

ဒီနေရာမှာ လည်း ကြည်အေးနှင့် ပတ်သက်လာပြန်သည် ။ သူ့အကြောင်း သော်တာဆွေ မဟုတ်မမှန် ရေးပုံကို ပြန်လည်ဖြေရှင်းရာ ကနေ ကြည်အေး နာမည် မကြားဖူးသူ လူငယ်များကြား ကြည်အေးဝတ္ထုတွေ ပြန် လည် ဆန်းသစ်လာ၏။ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်ထုတ်ရသော သူ့ဝတ္ထုများ အကြောင်းဆွေးနွေးကြရင်း မောင်အောင်မွန် စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် ခွဲလာခဲ့ရသည် မှာ ကြည်အေးလောက် မကြာသမို့ ပြန်ရေးဖို့ တိုက်တွန်းလာသည် ။ ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါရဲ့ . . . စိတ်ဝင်စားနေကြသည် က ခရမ်းရောင်လွင်ပြင်၊ ပန်းခြံတဲ့ လေ လို ဘာသာပြန်၊ မောင်အောင်မွန် စိတ်အားထက်သန်သည် က ပင်ကိုရေး ဝတ္ထုတွေလေ။

(၄)

ခုတော့ ဟန်ကျပြီ။ မောင်အောင်မွန်၏ ပင်ကိုရေးဝတ္ထုတွေ ဖတ်ကြရတော့မည်။ အခက်အခဲတွေက ရှိစမြဲ။ စိတ်ရှည်စွာ ဗာဂျီးနီးယားက စာရေးဆရာ၊ ရန်ကုန်က ကိုယ်စားလှယ်နှင့် ထုတ်ဝေသူတို့ ကြားညှိနှိုင်းကြ ပြီးနောက် ၁၉၇၃ ခု၊ အောက်တိုဘာလထုတ် ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းမှ နာကြည်းသလို မုန်းသလိုနှင့် ၊ ၁၉၇၆ ခု၊ အောက်တိုဘာလထုတ် ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းမှ မေ့ခက်ခက် မုန်းခက်ခက်နှင့် မကြာသေးခင်က အသစ်ရေးထားသည့် ပုံပြင် ဖြစ်သွားသည့် အဘွား၏ ချစ်ကိုယ်တွေ့ ဝတ္ထု(၃)ပုဒ်

တစ်အုပ်ထဲမှာ ဖတ်ရပါပြီ။

(၅)

မောင်အောင်မွန်၏ ရာဂဏန်းနှင့် ချီရှိသော ဝတ္ထုတိုများ ၊ ဒါဇင်နှင့် ချီရှိသော မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်များ နှင့် လုံးချင်း ဝတ္ထုစာအုပ်များ ပြန်လည် ဆန်းသစ်လာရေးသည် ကျွန်တော်တို့ သုံးဘက်သာမက စာဖတ်သူတို့ ၏ ပူးပေါင်းကူညီမှုလည်း အထူးလိုအပ်၏။ ဤစာအုပ်အပေါ် မည်သို့ ထင်မြင်ပုံ အကြံပေးဆွေးနွေးခြင်းသည် ရှေ့ ဆက် ထွက်လာမည့် စာအုပ်များ စာဖတ်သူတို့ အကြိုက်နှင့် ပိုကိုက်ရေးကို များစွာအထောက်အကူပြုပါမည်။ မောင်အောင်မွန်သည် စာဖတ်နာပြီးမှ စာရေးလာသူမို့ မိမိ၏ စာဖတ်သူများအား အလေးထားကြောင်း ရေးဖို့ လိုမည် မထင်ပါ။ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေး ကြိုးပမ်းပေးကြသော ကိုဝင်းကိုကိုနှင့် SMART စာပေမှ မခိုင်မာတို့ ကိုမူ ကျေးဇူးစကား ဆိုပါရစေ။

**မောင်အောင်မွန် ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်
၂၀၁၇ ခု၊ ဧပြီလ (၃)ရက်နေ့**

* * * * *

နာကြည်းသလို မုန်းသလိုနှင့် ၏ နောက်ခံ

(၁)

ကျွန်တော့်ရင်တွင်းသို့ ဝင်အောင်းနေသည့် စေ့ဆော်မှု (Inspiration) မထိန်းနိုင်တော့မှ သာ ဝတ္ထု ကောက်ရေးလေ့ရှိ၏။ စာများများ ဝတ္ထုရှု

ည်ရှည် ရေးဖို့ လည်း ခပ်ပျင်းပျင်း။ သို့သော် ဤမည်သော နာကြည်း သလို မုန်းသလိုနှင့် ကိုမူ အတိုရေးချင်လို့ မည်သည့် နည်းနှင့် မဖြစ်။ လင်းယုန်နီ လက်အပ်လိုက် အတွဲလိုက် ထွက်လာမည်။ ကျွန်တော်ကား မောင်အောင်မွန်မို့ မဂ္ဂဇင်း ဝတ္ထုရှည်မျှသာ ဖြစ်လာ၏။

(၂)

၁၉၇၃ ခု၊ အောက်တိုဘာလ ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတွင် နာကြည်းသလို မုန်းသလိုနှင့် ပါလာသောအခါ အတော် လေး ဂဃက်ရိုက်သွားသည် ။ မဆလခေတ်၊ စခန်းထစ မူးယစ်ဆေးသမားက ကြိုက်ရာ တရားရုံးကို ရွေးနိုင်ပုံ မောင်အောင်မွန်က ရေးသည့် တိုင် ရှုမဝက ထည့်ရဲသလား၊ စာပေစိစစ်ရေးကကော စသဖြင့် မေးလာကြပြီ။ ပျက်သွားသည် မှာ ဆယ်နှစ်ကျော်သွားပြီဖြစ်သော ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏ မွေးရနံ့များ စာဖတ်သူတို့ ပြန်ရှုကြရ၊ မဆလပါတီမှ တစ်ပါး ဘာဆိုဘာမှ မရှိရသည့် ကာလ၊ ကံကော်မြေက တစ်ခုသော အသင်းအတွင်း အမှုဆောင်တို့ ကြားက နှလုံးသားရေးရာ ကိစ္စ၊ လွမ်းဖွယ်ဆွေးဖွယ် တမ်းတချင့်စဖွယ်မို့ ကျေနပ်ကြသူက ပိုများ သည် ။ ကိုဝေလင်းက လွဲ၍ ကျန်ဇာတ်ကောင်အားလုံး သက်ရှိများ မို့ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုကာ လက်တို့ တီးတိုးစကား မေးလားဆိုလား ဝတ္ထုဖတ်အပြီး မနေနိုင် မထိုင်နိုင် အလုပ်များ သူတွေလည်း မရှား ။

(၃)

ဒီအညွှန်းစာရေးချိန် ဝတ္ထုက ကျွန်တော့်လက်ဝယ်မရှိတော့၊ ပုံနှိပ်ဖို့ ရန်ကုန်ပို့လိုက်ပြီ။ ထို့ကြောင့် အမှု ဆောင်တို့ ၏ ဝတ္ထုထဲက နာမည်များ

မမှတ်မိတော့။ ၆၂ နှစ်က အဖြစ်ကို ရေးခဲ့သည် ကပင် ၄၄ နှစ်ပြည့် တော့ မည်။ အဲဒါကလည်း ခပ်ကောင်းကောင်း မို့ ခုလို ရေးပါရစေ။ သက်တမ်းရင့် ထိုအသင်း၏ ထိုနှစ် အမှုဆောင် အဖွဲ့၌ ဥက္ကဋ္ဌက ကိုယ်ပိုင် ကားမောင်းကာ M.Sc လာတက်နေသော ရန်ကုန်သား အိမ်ထောင်ရှိသူ၊ သွက်သော ထက်သော ပြတ်သော တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး လက်ဝဲကျောင်းသားက ကွန်မြူနစ်ပါတီအလား သံမဏိ စည်းမျဉ်း ချမှတ်၊ စည်းရုံးရေးမှူးက How To Friends and Influence People ကို အရည်ကျိုသော ကံထား သူ၊ အားလုံးအသင်း၌ လာဆိုကြသည့် ထဲ မယ်သစ်လွင်မလေး နွယ်နီက ကိုင်လှုပ်၍ နာကြည်းသလို မုန်းသလို နှင့် ဖြစ်လာရ၏။ ကိုဝေလင်းသည် မောင်အောင်မွန်၏ ကိုယ်ပွား၊ သူ့အားကျသော နေရှင်း ဦးလောရုံ၊ ဦးသိန်း ဖေမြင့်နှင့် ဦးဝင်းတင်တို့ ကို ပေါင်းစပ်သူမို့ တကယ့်အစစ်တွေကြား ဖားတစ်ပိုင်း ငါးတစ်ပိုင်း။

(၄)

နွယ်နီကို သဘောကျသည့် ထဲ ဝေလင်းနှင့် စည်းရုံးရေးမှူးတို့ ရှေ့တန်းရောက်လာကြပြီ။ သူ့စည်း ပြန်မနင်းနိုင်သူ ဝေလင်း၏ နှုတ်ထွက်စာကို လက်မခံနိုင်ကြ၊ အစည်းအဝေး၊ ဓာတ်ပုံရိုက်ရာမှာ နွယ်နီနား ကပ် ရရေး နှလုံးသား တိုက်ပွဲဝင် သူရဲကောင်းနှစ်ယောက် ပြင်ပဧည့်ခံပွဲသွားရေး နေရာလုရင်း ပေါက်ကွဲလုနီးနီး အခြေအနေ၊ အမျိုးသမီး ၃ ယောက်ထဲ နွယ်နီပါပြီး၊ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် စည်းရုံးရေးမှူး၊ ကျန်တစ်နေရာ မည်သူနည်း၊ ဝေလင်း မဖြစ်နိုင်တော့ စည်းဝေးပွဲ၌ ဆွေးနွေးရလေပြီ။ နွယ်နီနှင့် ဝေလင်း ငြိတိတိဖြစ်နေပြီမို့ အတူသွားရေး အများက လိုလားကြ၏။ ဝေလင်း ကျန်ခဲ့ရေး စည်းရုံးရေးမှူးဘက် မဲပေးမည့် သူ

ကလည်း ရှိသေး။ ဝေလင်း မပါ၍ မလိုက်တော့ပါဟု ခုမှ တက္ကသိုလ်
ရောက်သူမလေး ထုတ်မပြောရဲ။ နွယ်နီ၏ မျက်စိနှစ်လုံး ပြဿနာ ရှင်း
လိုက်ပုံ ဝတ္ထုထဲမှာ သာ ဖတ်ကြည့်ပါ။

(၅)

ဧည့်ခံပွဲရောက် အမှုဆောင် ၆ ယောက်အနက် ၃ ယောက်က သာမန်
ထက် ပိုကာ အချိန်ကြာ ရေချိုးခဲ့ကြ ၏။ မသိမသာ ပိုဆွတ်လာသည့် နွယ်
နီထံမှ Evening in Paris ရေမွှေးနံ့ စည်းရုံးရေးမှူးလည်း ရနိုင်သော်
လည်း ဝေလင်းနှင့် မျက်လုံး ၄ လုံးတွဲလိုက် ခွဲလိုက်နှင့် ဆော့ကစားနေ
ပုံကိုမူ မမြင်ချင်လို့ မရ။ အပြန် ဥက္ကဋ္ဌက Hotel de City တွင်
ညစာကျွေးမည်မို့ အတွင်းရေးမှူးအား သွားခေါ်ရရာ ကားနောက်ခန်း
အမျိုးသမီး ၃ ယောက်ဆီ တစ်ယောက်ပြောင်းရာ၌ သူပါအောင် စည်း
ရုံးရေးမှူးခမျာ မတတ်နိုင်ရှာ။ ထိပေါက်သူကား ဝေလင်းပေါ့။ တက္ကသို
လ်ကျောင်းသား ၇ ယောက်၏ သီးသန့်ဟိုတယ် စားပွဲပေါ်ကိုကြည့်၊ နွယ်
နီ ရှေ့ ဒီပေါက် ပန်းကန်ထဲက အိနေသည့် ကြက်သားကို ဝေလင်းက အ
ရိုးအသား ခွဲပေးနေပုံ၊ အားကျမခံ လိမ္မော်သီး အမြွှာ လေးတွေ စည်းရုံး
ရေးမှူး ပေးရာ နွယ်နီက ဝေလင်းကို ကျွေးပုံတို့ ကို ဖတ်အပြီး မိတ်ဆွေ
ဒါရိုက်တာက ထိုမြင်ကွင်း ရုပ်ရှင်ရိုက်ရလျှင် အပြင်ဘက် ဖရေဇာလမ်း
ပေါ်က ကြိုက်တာယူပါ တစ်ကျပ်ခွဲ ဆိုသော အသံ နောက်ခံ ချစ်သမျှကို
တီးလုံးထည့်မည်ဟု မောင်အောင်မွန်ကို ပြောဖူး၏။ အပြန်တွင် ငယ်မူမ
ဖျောက်နိုင်သော ဥက္ကဋ္ဌကြီးက ချစ်ကြင်စနစ်ဦးအား နောက်ဆုံးမှ ပို့သ
ည် ။

(၆)

တစ်နှစ်ကြာသောအခါ အမှုဆောင် သက်တမ်းကုန်၏။ အသီးသီးဘွဲ့ရကြပြီး တက္ကသိုလ်က ထွက်ခဲ့ ရ၏။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက် ဟိုရောက်သည် ရောက်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်ကျတော့မှ နာကြည်းသလို မုန်းသလိုနှင့် ကိုရေးဖြစ်သည် ။ နောက်ပိုင်း ဇာတ်လမ်းကမူ မောင်အောင်မွန်၏ စိတ်ကူးမျှသာ ဖြစ်ပါ၏။ ဇာတ်ပွဲကို ခုံမင်၊ ရုပ်ရှင်ကို အသေအလဲကြိုက်၊ သီချင်းဆို စာသားကို အလွတ်ကျက်သူ နွယ်နီသည် ဝတ္ထုဖတ်လေ့မရှိ။ ထို့ကြောင့် ဤဝတ္ထုဖတ်ဖူးသည့် ထဲ နွယ်နီမပါ။ ခုတော့ ကွယ်လွန်ကုန်ကြပါပြီ။ သို့သော် အဓိက ဇာတ်ကောင်သုံးဦးကား အသက်ရှင်နေကြဆဲမို့ အညွှန်းစာကို ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ရေးရပါမည်။

(၇)

အမေရိကန် တစ်နေရာရှိ ဒေါက်တာနွယ်နီက ကိုဝေလင်း တစ်ယောက်သာ တကယ်ချစ်ဖူးဟု ဆိုကြောင်း သူ့ညီမက ၁၉၉၆ ခု Maryland ပြည်နယ်၌ ဆုံစဉ် မောင်အောင်မွန်အား ပြောပြသည် ။ ထိုသို့ဆိုလျှင် မည်သူ့ကို နာကြည်း မည်သူ့ကို မုန်းသနည်းဟု မေးစရာ ရှိ လာပြီ။ စကားလုံး အတိအကျ သုံးစွဲမြဲ မောင်အောင်မွန်က သလိုဟု သာ ဆိုထားသည်လေ။ ရေမိုးချိုး သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်ဝတ် သက်သောင့်သက်သာစွာနှင့် စိတ်အေးလက်အေး ဖတ်ပါ။ နွယ်နီ၏ Evening in Paris ရေမွှေးနံ့နှင့် ဝေလင်းသုံးနေကျ Goya Black Rose ပေါင်ဒါနံ့ စာဖတ်သူ၏ နှာခေါင်းတွင် လာပြန်ဆိုကာ ဆော့ကစားကြနေလိမ့်မည်။ ဖြစ်နိုင်ပါလျှင် မည်သူ့ကို နာကြည်း မည်သူ့ကို မုန်းသနည်းဟု မေးရင်း တွေးရင်းဖတ်၊ ပိုခံတွင်းတွေ့မည်။ မောင်အောင်မွန်၏ နာကြည်း သလို မုန်းသလိုနှင့် စာဖတ်သူ

ရှေ့မှောက် အသင့်ရောက်နေပြီ။

မောင်အောင်မွန်

ဧပြီလ ၃ ရက်နေ့ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

* * * * *